

בש"פ 5236/15 - דוד ניסנוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5236/15

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: דוד ניסנוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד
השופט ד' מינץ) מיום 19.7.2015 ב-מ"ת
8777-12-14

תאריך הישיבה: י"ט באב התשע"ה (4.8.2015)

בשם העורר: עו"ד ראובן בר חיים

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

נגד העורר הוגש כתב אישום בעבירה של הצתה בצוותא חדא עם אחר. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. לנוכח התשתית הראייתית ומסוכנותו של העורר שהיא אינהרנטית לעבירה שבה נאשם, ובהיעדר חלופת מעצר מתאימה, הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים. לאחר שורה של

הליכים שהתקיימו בעניין זה, ביום 25.1.2015 הורה בית משפט זה (השופט צ' זילברטל) על החזרת הדיון לבית המשפט המחוזי לצורך בחינת חלופת מעצר בית מחוץ לבית העורר, בבית משפחת מיכאל במבשרת ציון. ביום 1.2.2015 לאחר שנבחנה אותה חלופה בבית משפחת מיכאל במבשרת ציון בבית המשפט המחוזי, הורה זה האחרון (כבוד השופט ד' מינץ) על שחרור העורר למעצר בית מלא כאמור, בפיקוח ובתנאים מגבילים.

בעבור כחודשיים הגיש העורר בקשה לשינוי מקום מעצר הבית לתקופת חג הפסח, כאשר ביקש לשהות בסמוך לבני משפחתו. בית המשפט קיבל את הבקשה בחלקה, למשך ימי החג עצמו, שאז איפשר לעורר לשהות בבית הוריו ובפיקוח וכן איפשר לעורר להשתתף בשלוש תפילות החג בבית הכנסת. בחלוף כשלושה חודשים, ביום 6.7.2015, הגיש העורר בקשה שהוכתרה "בקשה דחופה לעיון חוזר בהחלטת מעצר בית", שבמסגרתה ביקש להעביר את מקום מעצר הבית מבית משפחת מיכאל במבשרת ציון לביתו שביישוב ענתות או אל בית הוריו בירושלים. כן ביקש העורר כי יתאפשר לו לצאת לעבודה בליווי מפקח במשך שעות היום; ובנוסף שיותר לו לצאת לתפילות במהלך ערב שבת ושבת. טענתו העיקרית של העורר בבקשה לעיון חוזר הייתה שמשך הזמן שבו שהה במעצר ובמעצר בית הפחית את מסוכנותו, וכן טען להתארכות הליכי המשפט בעניינו וכי זה לא צפוי להסתיים בחודשים הקרובים. בנוסף נטען כי העורר שמר על תנאי השחרור בקפידה וזאת אף כאשר שוחרר לבית הוריו במהלך חג הפסח. העורר טען עוד כי מצבו הכלכלי התדרדר עקב השהות הארוכה במעצר בית וכי אף צבר חובות ועיקולים. המשיבה מצידה התנגדה לבקשה בנימוק כי הוריו ואשתו של העורר נמצאו על ידי שירות המבחן כמי שאינם מתאימים לפקח עליו בנסיבות העניין. היא הדגישה את חוסר היכולת של ההורים והאישה להוות דמות פיקוח עקב תלותם בעורר והצורך לפקח על אח נוסף; ובנוסף את העובדה כי אחיו של העורר המעורב בהצתה עדיין נמלט מהמשטרה. ועוד התנגדה המשיבה בכל מקרה ליציאתו של העורר לעבודה.

בהחלטה מיום 19.7.2015 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיון חוזר (השופט ד' מינץ). בהחלטה נאמר שהגם שיש לקחת בחשבון את חלוף הזמן – את משך התקופה שבה שוהה העורר במעצר בית וכן את העובדה שלא הפר את תנאי השחרור במהלכה, לא ניתן להתעלם מהמלצת תסקיר שירות המבחן שמצא כי הורי העורר ואשתו אינם יכולים לשמש כמפקחים ראויים. לדברי בית המשפט, לא נמצאה עילה לסטות מהמלצת שירות המבחן שלפיה אין בחלופת מעצר בפיקוחם של בני משפחתו של העורר כדי לאיין את מסוכנותו. החלטה זו היא נושא הערר שלפניי.

בטיעוניו של בא-כוח העורר בכתב ובעל פה, ציין כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל מתאים לטענותיו שעליהן חזר גם בפני בית משפט זה. המשיבה מצידה חזרה על התנגדותה לבקשה ובין היתר ציינה את קצב התנהלות המשפט שנמצא לדבריה לקראת סיומו. זה מכבר התקיימו שני דיונים וקבועים שני דיונים נוספים לתחילת ספטמבר לסיום המשפט, כשלאחריהם יגיע שלב הסיכומים. עם זאת, לנוכח המלצת בית המשפט, לא התנגדה המשיבה, תוך שמירת טענותיה, לכך שיוגש תסקיר עדכני של שירות המבחן שישוּב ויתן את דעתו לאפשרות של שינוי מקום מעצר הבית כפי שביקש העורר; ואף לאפשרות של יציאתו לעבודה, כאשר כמובן התייחסות עניינית לתסקיר כזה תינתן לאחר שזה יוגש.

דומני שלנוכח חלוף הזמן והגם שסיום המשפט נראה באופק, מן הראוי לשוב ולבחון את בקשותיו של העורר, בעיקר כאשר לשינוי מקום מעצר הבית, ואף את האפשרות של יציאתו לעבודה. אולם לא ניתן לעשות כן לפני שיוגש בפני בית המשפט תסקיר עדכני של שירות המבחן. משכך, תסקיר מעצר עדכני יוגש עד ליום 1.9.2015, ומשזה יוגש ייקבע דיון בפני בית המשפט המחוזי על מנת שישוּב וישקול את האפשרות לשינוי מקום מעצר הבית כאמור וגם את האפשרות של יציאת העורר לעבודה. מובן שאין בהחלטה זו כדי לחוות דעה לגבי תוצאות הבחינה שתיעשה מטבע הדברים לגופו של עניין ולאחר שהתסקיר יוגש בפני בית המשפט המחוזי. למען הסר ספק, בשלב הזה לא חל כל שינוי

בתנאי השחרור למעצר בית כפי שנקבעו זה מכבר והם נותרים על כנם.

ניתנה היום, י"ט באב התשע"ה (4.8.2015).

ש ו פ ט ת
